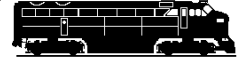

"The Ntrak Dutch Division"
FOUNDED JULY 6 2001

NIEUWSBRIEF

Jaargang 9 Nummer 23 -Oktober 2008

THE SWITCHING YARD

The depot	1
Projecten in een drukke periode	1
Hergebruiken van reeds gebruikte rails	2
Yellow Jacket 1	4
De PH&LF-fotogalerij	4
Yellow Jacket 2	5
Erica 2008	6
PH&LF fotoboek	6
The Timetable	7
PH&LF Guidelines	7
The caboose	7

THE DEPOT

De zomer ligt alweer enige tijd achter ons. Meestal is dat een tijd waarin de hobby en ook de PH&LF op vakantie zijn. Toch bleek de

PH&LF deze zomer nog actief. Eind juli hadden we het bezoek met de excursietrein over het Hoogovensterrein. Na afloop nog gezamenlijk wat gegeten en gedronken bij de Noorderpier in IJmuiden. De formule om samen met "aanhang" wat te doen is wederom een succes gebleken. Ter plaatse werd ook al besloten om dan gezamenlijk de "smalspoordagen" in Valkenburg, Zuid-Holland te bezoeken. Dit vond dan ook, met wederom prachtig weer, half september plaats. Ik kijk dan ook al weer uit naar het volgende uitje.

Zoals gebruikelijk was de PH&LF weer aanwezig in het Drentse Erica. Helaas kon ik zelf niet deelnemen maar heb begrepen dat het weer als vanouds was ;-)

Ondertussen zoemt het alweer van bouwactiviteiten. Rijswijk eind november komt met rasse schreden dichterbij. Zelf heb ik dan ook mijn bouwtempo fors opgevoerd. Ook op de traditionele modelbouwavonden, soms dinsdagavond soms woensdagavond, wordt weer flink met o.a. styreen gestoeid. DVD's kijken is er dan ook nu even niet bij.

Tot slot hebben Mathieu en ik weer besloten om een nieuwsbrief uit te brengen. Ik hoop dat je weer het één en ander opsteekt. Veel lees- en kijkplezier.

Hans Sodenkamp

PROJECTEN IN EEN DRUKKE PERIODE

In september 2007 dacht ik eindelijk na een hectische periode met de verkoop van mijn huis en aankoop van een nieuw appartement weer tijd te krijgen om mij meer op de hobby te richten. Tja en toen besloten mijn vriendin Esther en ik om samen verder te gaan en wederom een nieuwe woning te kopen aangezien het appartement te klein zou zijn samen met de twee kinderen (dochter Sterre, 8 jaar, en zoon Mees, 5 jaar).... Dus de modelspoorplannen en activiteiten konden weer de ijskast in. De komende maanden zal ik weer hoofdzakelijk bezig zijn met klussen aan het nieuwe huis.

Gelukkig is Mees ook een ontzettende enthousiast over (model)treinen en mede door zijn aansporing ben ik toch verder gegaan met twee kleine projecten. Het ene is een fabriekje van DPM en de andere is een scratch built project van een goederenloods naar een voorbeeld van een loods van de New York Central die in de Model Railroader heeft gestaan.

Mees helpt mij met het DPM fabriekje dat ik uiteindelijk hoop te plaatsen op een set van Twintrak modules die ik samen met Mees wil gaan maken en af en toe op zolder van ons nieuwe huis neergezet kunnen worden als onderdeel van een klein rond baantje. Hierbij ga ik ook gebruik maken van de Emery hoekmodules.

De scratchbuilt loods komt te staan op de Ntrak light New Eastbrook modules die deel uit maken van de baan bij Hans thuis. Het gebouw komt tegenover het wellicht bekende gebouw van Boulderman & Sons Furniture te staan.

Beide zijn prima projecten om gezellig aan de huiskamer tafel of tijdens een PH&LF knutselavond in Nieuw-Vennep of Hoofddorp te maken. Overigens zal ik nog meer gebouwen voor de Eastbrook modules en de Twintrak modules gaan maken, maar daar later hopelijk meer over.

Lars-Erik Sodenkamp

HERGEBUIKEN VAN REEDS GEBRUIKTE RAILS

Zo, het is alweer even terug dat ik een artikeltje schreef voor de nieuwsbrief. Ik heb er weer zin in, dus dan ook maar direct schrijven.

Zoals de kop al zegt: we gaan oude rail hergebruiken. Het is de PHLF-leden gewoon om te doen aan het zogenaamde 'shreddertrak'. Het slopen dus van oude modules waar men geen heil meer in ziet. De meeste materialen worden er afgehaald en hergebruikt (recyclen). Sommigen gaan hier heel ver in en gebruiken zelfs het groen nogmaals. Zo heb ik dus ooit mijn Turnersmine modules gesloopt, en van deze gebruik ik dus nu de rails en de wissels opnieuw.

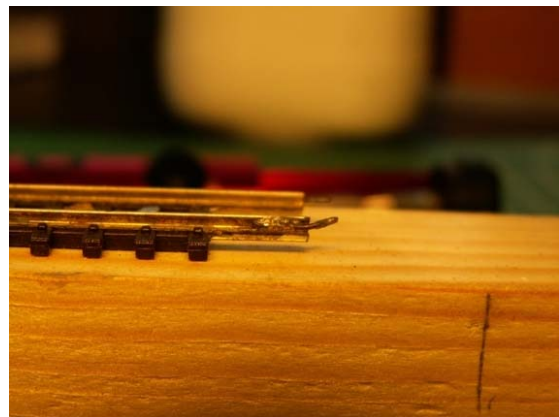
Na het verwijderen van de rails van de oude modules is het niet zomaar te hergebruiken. Je moet er wel wat mee doen. Maar wat doe je er dan mee?

De meeste rails wordt vastgezet met een spijkertje en de bedding wordt meestal verlijmd met verdunde houtlijm. Vaak worden de rails ook nog gespoten of geverfd. Ook worden veel rails onderling gesoldeerd om zo een goede geleiding te verkrijgen. Hoe verwijderen we dit om straks weer mooie bruikbare rails te hebben?

Eerst gooi ik de rails in een bad van water en afwasmiddel. Wie geen bad heeft kan voor de langere rails een stuk pvc-pijp gebruiken dat aan één zijde dicht is. Laat de rails een nachtje weken. Borstel de rails daarna goed schoon en spoel ze goed na. Als er nu ook nog verfstrengen achterblijven die je wilt verwijderen, smeer dan de rails in met remvloeistof en laat deze ca. 24 uur weken. Ook nu weer goed afspoelen. Wat ook kan is weken in een bad van water en vaatwasmachinespoelmiddel: 1 deel water, 2 delen spoelmiddel.

Maak kunststofdelen nooit schoon met alcohol, thinner, terpentine of aceton: dit doet de meeste kunststoffen wit uitslaan. Ook maakt dit de meeste kunststoffen broos of er treedt craquelé op waardoor het zeer makkelijk breekt.

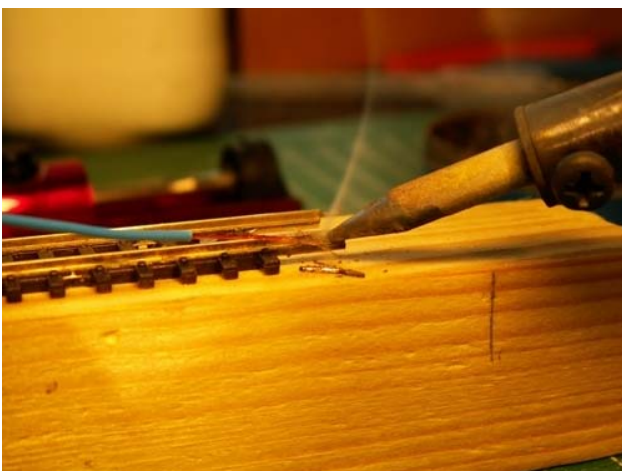
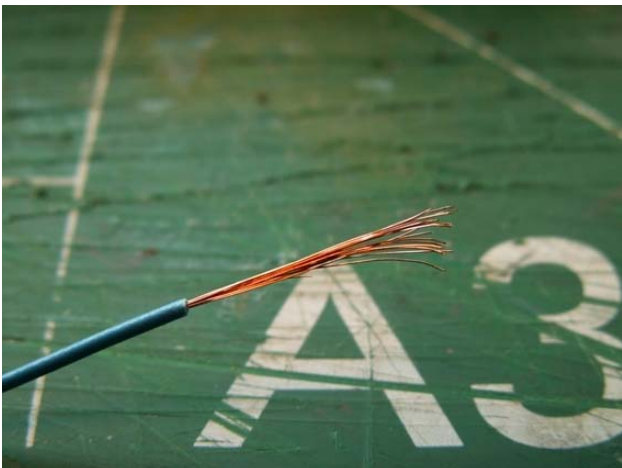
Zo, de rails is nu ontdaan van lijm, ballast en verf. Nu zit er alleen nog soldeertin en draadresten aan de railstaaf. Hoe verwijderen we dit?

Met een warme soldeerbout verwijder je eerst de oude draadjes.

Daarna neem je een stukje afvaldraad, bv. 0,14mm² doorsnee (Brawa-draad), en doe hier een heel klein puntje soldeervet aan.

Verwarm nu de soldeertin die nog aan de rails zit en druk het stukje afvaldraad tegen de soldeertin wat nu wordt opgenomen door het afvaldraadje.

Hierdoor is nu ook dit hinderlijke stukje tin weg en de railstaaf weer netjes.

Als je nu de railstaaf nog verder wilt opknappen zou je deze kunnen opborstelen met een glasvezelpen, maar bescherm hierbij wel de ogen en wrijf niet op de huid maar blaas de restjes van de huid.

Dit is dus wat ik doe met mijn oude rails, hopelijk hebben jullie hier ook iets aan. Weggooien is zonde, geef rails een "tweede ronde".

Rob Draaisma

"The Ntrak Dutch Division"

FOUNDED JULY 6 2001

YELLOW JACKET 1

In het zuiden van de Verenigde Staten had je de Nashville, Chattanooga & St. Louis railway. De maatschappij verbond, zoals de naam al aangeeft, Nashville en Chattanooga en verder naar Atlanta. St. Louis is echter nooit bereikt. De meest fameuze locomotiefserie van de NC&stL zijn de zogenaamde "Yellow Jackets".

Een Yellow Jacket kruist "mainstreet"

Met het zwaarder worden van de treinen koos de NC&stL, kortweg de NC, er voor om 4-8-4 aan te schaffen. Elders heet deze asindeling Northern maar dat lag in het zuiden wat gevoelig vanwege de burgeroorlog en daarom heette ze bij de NC "Dixies".

Na het prototype J-1 verscheen de serie J-2. Alco leverde vijf van deze "Dixies" in 1930 onder de nummers 565 - 569. Bij deze locs werden allerlei nieuwe vindingen toegepast. Zo was het frame met de cilinders uit één stuk gegoten en konden de voorste twee aandrijfassen lateraal bewegen wat de loop in bochten natuurlijk ten goede komt. Ze waren dan ook perfect voor het bochtrijke net van NC en werden voor zowel goederen- als passagierstreinen ingezet. Door de perfecte rijeigenschappen kregen deze locs de bijnaam "Gliders".

Hier de #578 klaar voor vertrek naar Chattanooga met de Dixie Flyer uit het Union Station in Nashville, 1946

Als vervolg op de reeds succesvolle J-2 locs bouwde Alco in 1942 tien stuks van de serie J-3 (#570 - 579). Deze tien locs waren voorzien van een puntige rookkastdeur en een brede gele band boven de aandrijfwielen en op de tender. Zo ontstond al snel de naam "Yellow Jackets". Een jaar later kwamen er nog tien stuks (#580 - 589) uit de fabriek in Schenectady, New York. Hierbij zag men af van de speciale puntneus en brede band. Omdat dit toch wel erg kaal werd gevonden kregen zij een dunnere gele lijn en werden dan ook de "Stripes" genoemd. Alle J-3's waren voorzien van rollagers op alle assen en voorzien van een forse zes-assige tender. Het werden de werkpaarden tijdens de Tweede Wereldoorlog.

In de loop van de jaren vijftig werden ze verdrongen door diesels en werden dan ook op 2 september 1952 buiten dienst gesteld en gesloopt. Gelukkig is één, de #576, bewaard gebleven en staat in het "Centennial Park" in Nashville, Tennessee. Tijdens de oorlog is vanwege eenvoudiger onderhoud de neus en de brede gele streep verdwenen. Daarmee is het strikt genomen geen "Yellow Jacket" meer maar een "Stripe".

De #576 in het Centennial park, Nashville

De NC&stL was in handen van Louisville & Nashville en is in 1957 uiteindelijk daarin opgegaan. De L&N, die op haar beurt in handen was van Atlantic Coast Line, werd tien jaar later opgenomen in Seaboard Coast Line dat vervolgens weer opgegaan is in CSX.

Hans Sodenkamp

DE PH&LF-FOTOGALERIJ

Zoals bekend maken onze leden vele foto's, zowel van hun modules, hun modelbaan thuis als van het 'echte werk' aan de overkant van de grote plas. Ook nu weer lichten we een klein tipje op van deze schatkamer.

In oktober 2005 bezocht ik samen met Peter Canada en heb tijdens de reis veel spoorfoto's gemaakt. Indrukwekkend zijn de eindeloze vlaktes. Dit keer is het thema de passage van een graantrein tussen Medicine Hat en Lethbridge, Alberta.

24 oktober 2005, een CP trein passeert een graansilo.

De CP trein wordt getrokken door leaseloc #1018 (AC4400CW), CP #60? (SD40-2) en CP #9572 (AC4400CW).

Tot slot een laatste blik op de trein die ik verderop nogmaals zou zien.

Lars-Erik Sodenkamp

YELLOW JACKET 2

Sinds april dit jaar ben ik in het bezit van een model Alco C-420 van Lehigh Valley. Het Atlasmodel dat ik bezit is een fase 1 model dat geproduceerd is tussen juni 1963 en oktober 1964. Deze C-420's waren het antwoord van Alco op de GP-18 van EMD. Gebouwd vanaf 1963 tot 1969 werden deze locs voorzien van de 2000pk sterke turbodiesels type 251. In totaal zijn er 131 stuks gebouwd van de C-420.

LV #414 in Buffelo, New York, mei 1972

De eerste koper was de Lehigh & Hudson, en de Long Island Railroad was met 30 exemplaren de grootste koper van deze Alco's. De grootste C-420 gebruiker was echter Louisville & Nashville. L&N kocht zelf weliswaar "slechts" 26 stuks maar door fusies en aankoop via de tweedehandsmarkt kwam de L&N op een vloot van totaal 60 stuks. De C-420's rijden nog steeds en de meest bekende gebruiker is de Arkansas & Missouri Railroad.

De C-420's in zowel oude gele als ook de nieuwere rode kleur voor het station van Sayre in Pennsylvania.

Bij de Lehigh Valley kregen de C-420's een grijs-gele beschildering. Dit was een breuk met het gebruikelijke Cornell-rood dat Lehigh Valley gebruikte voor z'n diesels. Vanwege z'n gele uiterlijk kregen deze locs de naam "Yellow Jackets". In loop van de jaren zeventig zijn de locs uiteindelijk toch ook in Cornell-rood verschenen. Toen op 1 april 1976 Lehigh Valley opging in Conrail gingen de C-420's over naar Delaware & Hudson en hebben daar nog lang gereden, alleen niet meer in hun gele jas.

Hans Sodenkamp

ERICA 2008

Eerst het slechte nieuws: Erica is al weer twee maanden geleden. Dan het goede nieuws: over een half jaartje is er wéér Erica! Het ISM wil namelijk in 2009 het modelspoorweekend verplaatsen naar het Pinksterweekend.

Maar hoe was het afgelopen Ericaweekend? Geweldig! De modulebaan was vrij snel opgezet, zonder al te veel problemen. We hadden een aardige rijlengte bij elkaar gesprokkeld, en ook dit keer was dit grotendeels te danken aan de vele meters Rio Grande van Roland. Mijn eigen module, North Bridgeport, heeft zijn eerste beurs goed doorstaan, maar mag nog wel flink worden bijgewerkt qua detaillering voor de beurs in Rijswijk.

De zaterdag was redelijk rustig. Het slechte weer gooide roet in het eten van de organisatie: de bezoekersaantallen vielen wat tegen. Gelukkig bracht het mooie weer van zondag alsnog een recordaantal bezoekers naar het museum. En natuurlijk hebben we weer diverse interessante vragen en opmerkingen van het publiek ontvangen. Toppertje was de vraag: 'is dit Minitrax?'

Zelf hebben we een groot deel van onze tijd gevuld met filmen en fotograferen van de modulebaan. Gezien de afwezigheid van Hans voelde ondergetekende zich verantwoordelijk voor het afleveren van voldoende materiaal aan JCS Productions.

Waren er nog andere hoogtepunten? Jawel:

- * we brachten de nacht door tussen de modules en smalspoorlocjes in.
- * we hebben diverse kruidenbitters getest.
- * Martien heeft ontdekt dat het mengen van deze bitterjes leidt tot een vreemd drankje.
- * Rob is er achter dat het drinken van kruidenbitter kan leiden tot het vallen in een greppel.
- * we hebben het eerste vrouwelijke clublid: Susan.

Ben benieuwd wat Erica 2009 gaat opleveren!

Mathieu Hamelers

PH&LF FOTOBOEK

Al enige tijd bestaat bij enkele leden het idee om een PH&LF-fotoboek te maken. Zo heeft Tjark bijvoorbeeld het plan opgevat een fotoboek te maken van de leden en hun hobby. Zelf wil ik een fotoboek maken van alle PH&LF-modules die gemaakt zijn.

Het maken van een fotoboek is redelijk eenvoudig. Bij bijvoorbeeld de HEMA of TNT is het mogelijk om op een eenvoudige manier een fotoboek te maken. De meest simpele versie telt 40 pagina's wat goed is voor ongeveer 80 foto's. Deze zijn van een liggend formaat van 20x15cm en kosten slechts € 10. Het is ook mogelijk om een grotere en luxere versie te maken, bijvoorbeeld een liggend formaat 28x21, met een harde kaft. De kosten daarvan bedraagt € 35 bij minimaal 40 bladzijden.

Het idee is nu om van iedere module één à twee bladzijden te gebruiken. Ik heb in totaal 25 modules geïnventariseerd. Hierbij ga ik er wel van uit dat sommige modules uit meerdere bakken bestaan zoals bijvoorbeeld Cuyahoga dat uit vier modulebakken bestaat maar wel één geheel vormt. Ik denk dan met een fotoboekje van circa 48 bladzijde uit te komen.

Ik wil per mail alle module-eigenaren verzoeken hun mooiste 8 foto's van iedere module toe te zenden zodat ik redelijk eenvoudig het fotoboek kan samenstellen. Voor degenen die niet meer actief binnen de PH&LF zijn zal ik uit mijn fotoarchief putten.

Indien jij ook belangstelling hebt voor zo'n PH&LF modulefotoboek, laat mij dat weten zodat ik meerdere kan bestellen. Tot slot zouden we ook nog een jaarboekje kunnen samenstellen met de 80 leukste foto's van de bijeenkomsten van het afgelopen jaar.

Hans Sodenkamp

THE TIMETABLE

De volgende bijeenkomsten en evenementen staan in de planning:

- 29 en 30 november: de Nederlandse Modelspoordagen te Rijswijk.
- Pinksteren 2009: Industrieel Smalspoor Museum in Erica.

PH&LF GUIDELINES

Naast de algemene Ntrak- en oNetraknormen kennen de PH&LF en Ntrak Europe nog een aantal eigen normen:

- Standaard kleur blauw achtergrondplaat: 1 deel RAL 5015 "Hemelblauw" op 1 deel puur wit (dus gewoon wit en geen crème of iets dergelijks).
- Hoogte achtergrondplaat: minimaal 35,5 cm vanaf bovenkant rail (uiteraard is een hogere achtergrondplaat mogelijk indien het landschap op de module dat vereist, b.v. hoge heuvels/bergen of hoge gebouwen)
- Standaard kleur zijkanten modules: IG D-052 ("grachtengroen")

Voor oNetrak bestaat een handleiding. Grofweg komt het er op neer dat een oNetrakmodule alleen qua hoogte en aansluitingen gelijk zijn aan Ntrak. De

afmetingen van de modulebak zijn in principe 1x4 ft, het spoor ligt op 10,2 cm (of 4 inch) vanaf de rand. Binnen de PH&LF zijn er (uiteraard) een aantal afwijkende 'standaarden':

- Breedte van de bak is 40 cm.
- De lengte van de bak kan variëren van 2 tot 4 ft.
- Het hoofdspoor ligt in het midden van de bak, dus op 20 cm van de achterzijde (of voorzijde). Modules met een afwijkende breedte: spoor op 20 cm van de achterzijde.
- Achtergrond niet verplicht, maar wordt wel aangeraden.

En dan bestaat er 'Ntrak Light': Ntrakmodules van 3ft x 45 cm.

THE CABOOSE

Eind november staan we weer in 'Rijswijk'. Voor de 2e keer dit jaar. Dankzij een nieuwe organisator is het tijdstip veranderd van 'eind winter' naar 'eind herfst'. We hebben gelukkig meer dan genoeg modules op voorraad om een leuke, grotendeels nieuwe baan te tonen aan het publiek. Met nieuwe bijdrages van de heren Draaisma, een verbouwde én een nieuwe module van Rob 'Dude' Spitters, en de nieuwe stadsmodules van Hans en ondergetekende zal de baan er weer anders uitzien dan begin dit jaar het geval was. Tel daar bij op de bekende, maar daarom niet minder mooie modules van Tjark, Wim, Martien en Lars, en het belooft wederom een mooi evenement te worden!

Mathieu Hamelers